

Temari específic

relació amb els motius que van aconsellar-ne la retirada o la no-assignació de funcions que requereixin armament, els quals seran lliurats a l'inspector o la inspectora en cap per a la resolució corresponent sobre el seu manteniment o aixecament.

- d) Quan no se superin els cursos de formació o els exercicis i les pràctiques de tir i d'ús de l'armament o les proves mèdiques, psicològiques i psicotècniques regulars obligatòries, mentre no se superin.
- e) Quan s'hagi fet ús d'una arma defensiva mentre es dugui a terme la investigació de l'actuació corresponent.

Escau la retirada definitiva de l'armament de dotació en els supòsits següents:

- a) Pèrdua de la condició de funcionari o funcionària.
- b) Passi a una situació diferent de la de servei actiu.
- c) Passi a la segona activitat d'acord amb la seva regulació específica.

En el cas de retirada provisional o definitiva de l'armament de dotació per qualsevol dels motius previstos en el Decret, l'agent rural ha de lliurar a l'inspector o la inspectora en cap, o al comandament en qui delegui, l'armament de dotació assignat. Això quedarà reflectit en l'acta de retirada corresponent, als efectes oportuns, i en la base de dades esmentada.

1.3.7. Normativa relacionada

- Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals
- Llei estatal 43/2003, de 21 de novembre, de forests
- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Decret 266/2007, de 4 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del Cos d'Agents Rurals.
- Decret 391/2011, de 13 de setembre, pel qual s'estableix l'uniforme, l'equipament, els distintius, els elements d'acreditació i la imatge corporativa del Cos d'Agents Rurals.
- Decret 249/2019, de 26 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'armes del Cos d'Agents Rurals.
- Decret 255/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament d'Interior.

Tema 2.

Els agents rurals com a policia judicial. Els delictes sobre l'ordenació del territori i l'urbanisme, sobre el patrimoni històric, contra els recursos naturals i del medi ambient, els relatius a la protecció de la flora, fauna i animals domèstics i dels incendis forestals.

2.1. Els agents rurals com a policia judicial.

La Constitució Estatal de 1978 estableix en el seu article 126 que “*La policia judicial depèn dels Jutges, dels Tribunals i del Ministeri Fiscal en les seves funcions d'indagació del delictes i de descobriment i assegurament del delinqüent, en els termes que la llei estableixi.*” Així, la Constitució defineix com a policia judicial aquelles persones que tinguin encarregades aquestes tasques de “*funcions d'indagació del delictes i de descobriment i assegurament del delinqüent*”, i ho fa “*en els termes que la llei estableixi*”, sense assignar-ho a cap cos policial en concret.

La regulació legal de la funció de policia judicial la trobem únicament en normes estatals, concretament al Reial Decret de 14 de setembre de 1882, pel qual s'aprova la llei d'enjudiciament criminal, a la Llei orgànica 6/1985 del Poder Judicial, a la Llei orgànica 2/1986 de Forces i Cossos de Seguretat i al Reial Decret 769/1987 de regulació de la policia judicial.

2.1.1. Funcions de policia judicial

La policia judicial té per objecte i és obligació de tots els qui la componen, d'esbrinar els delictes públics que es cometin en el seu territori o demarcació; practicar, segons les seves atribucions, les diligències necessàries per a comprovar-los i descobrir als delinqüents, i recollir tots els efectes, instruments o proves del delictes que poguessin desaparèixer, posant-los a disposició de l'Autoritat Judicial.

Immediatament que els i les membres de la policia judicial tinguin coneixement d'un delictes públic, ho participaran a l'Autoritat judicial o al representant del Ministeri fiscal, si poguessin fer-ho sense aturar la pràctica de les diligències de prevenció. Altrament ho faran així que les haguessin acabat.

El Ministeri Fiscal i els Jutges i les Jutgesses d'instrucció poden entendre's directament amb els funcionaris i les funcionàries de la policia judicial, qualsevol quina que sigui la seva categoria, per a tots els efectes; però si el servei que d'ells exigissin admet espera, han d'acudir al superior respectiu o a la superior respectiva del funcionari o la funcionària de la policia judicial.

Els funcionaris i les funcionàries de la policia judicial estendran, bé sigui en paper segellat, bé en paper comú, un atestat de les diligències que practiquin, en el qual

especificaran amb la major exactitud els fets per ells esbrinats, inserint les declaracions i informes rebuts i anotant totes les circumstàncies que haguessin observat i poguessin ser prova o indicatiu del delicte.

2.1.2. Atribució de la condició de policia judicial al Cos d'Agents Rurals

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya 2006 estableix:

La Generalitat exerceix les seves competències per mitjà del Cos d'Agents Rurals, competents en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient. Els membres d'aquest cos tenen la condició d'agents de l'autoritat i exerceixen funcions de policia administrativa especial i policia judicial, en els termes que estableix la llei.

La Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals, i el Decret 266/2007, de 4 de desembre, pel qual s'aprova el reglament del Cos d'Agents Rurals preveuen de manera específica les funcions d'investigació d'infraccions (s'entén administratives i penals):

Correspon al Cos d'Agents Rurals investigar les infraccions que es cometin en l'àmbit de les seves funcions, amb la finalitat d'esbrinar-ne l'abast, les causes i els presumptes autors o col·laborar en la investigació amb els òrgans o organismes que en tenen la competència per raó de la matèria.

La Llei estatal 43/2003, de 21 de novembre, de forests, recull, des d'una reforma del 2006, una referència a l'article 283.6 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, indicant que quan aquesta es refereix als “Guardes de forests, de camps i de sembrats confirmats per l'Administració” i els atribueix la condició de policia judicial, aquesta menció s'ha d'entendre feta al personal dels cossos d'Agents Forestals, independentment de la denominació corporativa específica que tinguin.

La mateixa reforma de l'any 2006 de la Llei estatal 43/2003, de 21 de novembre, de forests, defineix l'agent forestal, independentment de la denominació corporativa específica, com una “persona funcionària que té encomanades, entre d'altres funcions,

les de vigilància, policia i custòdia dels béns jurídics de naturalesa forestal i la de policia judicial en sentit genèric, tal com estableix l'apartat 6 de l'article 283 de la Llei d'enjudiciament criminal, i que actua de manera auxiliar dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal, i de manera coordinada amb les forces i cossos de seguretat, amb respecte a les facultats de la seva legislació orgànica reguladora.

La mateixa Llei estatal estableix que en l'exercici de les seves funcions com a policia judicial genèrica, els i les membres dels cossos d'agents forestals, independentment de la denominació corporativa específica, s'han de limitar a efectuar les primeres diligències de prevenció, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de la policia judicial.

Segons estableix la Llei d'Enjudiciament Criminal, les diligències de prevenció constitueixen en:

Temari específic

- Donar protecció als perjudicats
- Consignar les proves del delicte que poguessin desaparèixer
- Recollir i custodiar tot allò que condueixi a la seva comprovació i a la identificació de la persona delinqüent,
- Detenir, en el seu cas, als presumptes autors.

Quan tinguin coneixement de fet que puguin ser constitutius de delicte, els han de posar en coneixement de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal, a través del procediment que determinen els òrgans en l'estructura dels quals s'integrin i de conformitat amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal.

La mateixa Llei estatal 43/2003, de 21 de novembre, de forests, estableix que en l'exercici de les funcions a què es refereix aquest apartat, els agents forestals han de prestar en tot moment auxili i col·laboració a les forces i cossos de seguretat, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

2.1.3. Normativa de referència

- Constitució espanyola de 1978.
- Reial Decret de 14 de setembre de 1882, pel qual s'aprova la llei d'enjudiciament criminal
- Llei estatal 43/2003, de 21 de novembre, de forests
- Estatut d'Autonomia de Catalunya
- Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals
- Decret 266/2007, de 4 de desembre, pel qual s'aprova el reglament del Cos d'Agents Rurals

2.2. Els delictes sobre l'ordenació del territori i l'urbanisme, sobre el patrimoni històric, contra els recursos naturals i del medi ambient, els relatius a la protecció de la flora, fauna i animals domèstics i dels incendis forestals.

Els i les membres del Cos d'Agents Rurals, en l'exercici de les seves funcions com a policia judicial en sentit genèric, han d'investigar els delictes relatius a l'ordenació del territori i l'urbanisme, la protecció del patrimoni històric i el medi ambient, que es troben tipificats en el Títol XVI, Capítol I al Capítol V, i els delictes d'incendi forestal, tipificats al Títol XVII, Capítol II, de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.

2.2.1. Delictes sobre l'ordenació del territori i l'urbanisme

2.2.1.1. Article 319

1. S'han d'imposar les penes de presó d'un any i sis mesos a quatre anys, multa de dotze a vint-i-quatre mesos, llevat que el benefici obtingut pel delicte sigui superior a la quantitat resultant, cas en què la multa ha de ser del tant al triple de l'import de l'esmentat benefici, i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps d'un a quatre anys, als promotors, constructors o tècnics directors que portin a terme obres d'urbanització, construcció o edificació no autoritzables en sòls destinats a vials, zones verdes, béns de domini públic o llocs que tinguin legalment o administrativament reconegut el seu valor paisatgístic, ecològic, artístic, històric o cultural, o pels mateixos motius hagin estat considerats d'especial protecció.
2. S'ha d'imposar la pena de presó d'un a tres anys, multa de dotze a vint-i-quatre mesos, llevat que el benefici obtingut pel delicte sigui superior a la quantitat resultant, cas en què la multa ha de ser del tant al triple de l'import de l'esmentat benefici, i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps d'un a quatre anys, als promotors, constructors o tècnics directors que portin a terme obres d'urbanització, construcció o edificació no autoritzables en el sòl no urbanitzable.
3. En qualsevol cas, els jutges o tribunals, motivadament, poden ordenar, a càrrec de l'autor del fet, la demolició de l'obra i la reposició al seu estat originari de la realitat física alterada, sense perjudici de les indemnitzacions degudes a tercers de bona fe, i valorant les circumstàncies, i escoltada l'Administració competent, condicionar temporalment la demolició a la constitució de garanties que assegurin el pagament de les indemnitzacions esmentades. En tot cas s'ha de disposar el comís dels guanys provinents del delicte siguin quines siguin les transformacions que hagin pogut experimentar.
4. En els casos que preveu aquest article, quan sigui responsable una persona jurídica d'acord amb el que estableix l'article 31 bis d'aquest Codi, se li ha d'imposar la pena de multa d'un a tres anys, llevat que el benefici obtingut pel delicte sigui superior a la quantitat resultant, cas en què la multa ha de ser del doble al quàdruple de l'import de l'esmentat benefici.

Ateses les regles que estableix l'article 66 bis, els jutges i tribunals poden imposar així mateix les penes que recullen les lletres b a g de l'apartat 7 de l'article 33.

Precinte d'una construcció il·legal al Pallars Jussà.

2.2.1.2. Article 320

1. L'autoritat o funcionari públic que, coneixent-ne la injustícia, hagi emès informe favorable sobre instruments de planejament, projectes d'urbanització, parcel·lació, reparcel·lació, construcció o edificació o la concessió de llicències contràries a les normes d'ordenació territorial o urbanística vigents, o que amb motiu d'inspeccions hagi silenciats la infracció de les normes esmentades o que hagi omès la realització d'inspeccions de caràcter obligatori ha de ser castigat amb la pena que estableix l'article 404 d'aquest Codi i, a més, amb la de presó d'un any i sis mesos a quatre anys i la de multa de dotze a vint-i-quatre mesos.
2. Amb les mateixes penes s'ha de castigar l'autoritat o funcionari públic que per si mateix o com a membre d'un organisme col·legiat hagi resolt o votat a favor de l'aprovació dels instruments de planejament, els projectes d'urbanització, parcel·lació, reparcel·lació, construcció o edificació o la concessió de les llicències a què es refereix l'apartat anterior, essent conscient de la seva injustícia.

2.2.2. Dels delictes sobre el patrimoni històric

2.2.2.1. Article 321

Els qui enderroquin o alterin greument edificis singularment protegits pel seu interès històric, artístic, cultural o monumental han de ser castigats amb les penes de presó de sis mesos a tres anys, multa de dotze a vint-i-quatre mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a professió o ofici per un temps d'un a cinc anys.

En qualsevol cas, els jutges o tribunals poden ordenar, motivadament, a càrrec de l'autor

del fet, la reconstrucció o restauració de l'obra, sense perjudici de les indemnitzacions degudes a tercers de bona fe.

2.2.2.2. Article 322

- a) L'autoritat o el funcionari públic que, sabent-ne la injustícia, hagi emès informe favorable sobre projectes d'enderroc o alteració d'edificis singularment protegits ha de ser castigat, a més de la pena que estableix l'article 404 d'aquest Codi, amb la de presó de sis mesos a dos anys o la de multa de dotze a vint-i-quatre mesos.
- b) S'ha de castigar amb les mateixes penes l'autoritat o el funcionari públic que pel seu compte o com a membre d'un organisme col·legiat hagi resolt o votat a favor de la concessió sabent-ne la injustícia.

2.1.1.1. Article 323

1. S'ha de castigar amb la pena de presó de sis mesos a tres anys o multa de dotze a vint-i-quatre mesos el qui causi danys en béns de valor històric, artístic, científic, cultural o monumental, o en jaciments arqueològics, terrestres o subaquàtics. S'han de castigar amb la mateixa pena els actes d'espoliació en aquests últims.
2. Si s'han causat danys d'una gravetat especial o que han afectat béns amb un valor històric, artístic, científic, cultural o monumental especialment rellevant, es pot imposar la pena superior en grau a l'assenyalada a l'apartat anterior.
3. En tots aquests casos, els jutges o tribunals poden ordenar, a càrrec de l'autor del dany, l'adopció de mesures encaminades a restaurar, en la mesura que sigui possible, el bé danyat.

Comís d'eines utilitzades per a un espoli arqueològic.

2.2.2.3. Article 324

El qui per imprudència greu causi danys, en una quantia superior a 400 euros, en un arxiu, registre, museu, biblioteca, centre docent, gabinet científic, institució anàloga o en béns de valor artístic, històric, cultural, científic o monumental, així com en jaciments arqueològics, ha de ser castigat amb la pena de multa de tres a 18 mesos, atenent la importància dels danys.

2.2.3. Dels delictes contra els recursos naturals i el medi ambient**2.2.3.1. Article 325**

1. S'ha de castigar amb les penes de presó de sis mesos a dos anys, multa de deu a catorze mesos i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps d'un a dos anys el qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general protectores del medi ambient, provoqui o realitzi directament o indirectament emissions, abocaments, radiacions, extraccions o excavacions, aterraments, sorolls, vibracions, injeccions o dipòsits, a l'atmosfera, el sòl, el subsòl o les aigües terrestres, subterrànies o marítimes, inclosa l'alta mar, amb incidència fins i tot en els espais transfronterers, així com les captacions d'aigües que, per si mateixos o conjuntament amb altres, causi o pugui causar danys substancials a la qualitat de l'aire, del sòl o de les aigües, o a animals o plantes.
2. Si les conductes anteriors, per si mateixes o conjuntament amb altres, poden perjudicar greument l'equilibri dels sistemes naturals, s'ha d'imposar una pena de presó de dos a cinc anys, multa de vuit a vint-i-quatre mesos i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps d'un a tres anys.

Si s'ha creat un risc de perjudici greu per a la salut de les persones, s'ha d'imposar la pena de presó en la meitat superior, i es pot arribar fins a la superior en grau.

Recollida de proves de contaminació d'aigües continentals.

2.2.3.2. Article 326

1. S'han de castigar amb les penes que preveu l'article anterior, en els seus supòsits respectius, els qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, recullin, transportin, valoritzin, transformin, eliminin o aprofitin residus, o no controlin o vigilin adequadament aquestes activitats, de manera que causin o puguin causar danys substancials a la qualitat de l'aire, del sòl o de les aigües, o a animals o plantes, mort o lesions greus a persones, o puguin perjudicar greument l'equilibri dels sistemes naturals.
2. Qui, llevat del supòsit a què es refereix l'apartat anterior, traslladi una quantitat no menyspreable de residus, tant en el cas d'un com en el de diversos trasllats que apareguin vinculats, en algun dels supòsits a què es refereix el dret de la Unió Europea relatiu als trasllats de residus, ha de ser castigat amb una pena de tres mesos a un any de presó, o multa de sis a divuit mesos i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps de tres mesos a un any.

2.2.3.3. Article 326 bis

S'han de castigar amb les penes que preveu l'article 325, en els seus supòsits respectius, els qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, portin a terme l'explotació d'instal·lacions en les quals es dugui a terme una activitat perillosa o en les quals s'emmagatzemin o s'utilitzin substàncies o preparats perillosos de manera que causin o puguin causar danys substancials a la qualitat de l'aire, del sòl o de les aigües, a animals o plantes, mort o lesions greus a les persones, o puguin perjudicar greument l'equilibri dels sistemes naturals.

2.2.3.4. Article 327

Els fets a què es refereixen els tres articles anteriors han de ser castigats amb la pena superior en grau, sense perjudici de les que puguin correspondre d'acord amb altres preceptes d'aquest Codi, quan en la comissió de qualsevol dels fets que descriu l'article anterior es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que la indústria o activitat funcioni clandestinament, sense haver obtingut la preceptiva autorització o aprovació administrativa de les seves instal·lacions.
- b) Que s'hagin desobeït les ordres expresses de l'autoritat administrativa de correcció o suspensió de les activitats que tipifica l'article anterior.
- c) Que s'hagi falsejat o ocultat informació sobre els seus aspectes ambientals.
- d) Que s'hagi obstaculitzat l'activitat inspectora de l'Administració.
- e) Que s'hagi produït un risc de deteriorament irreversible o catastròfic.
- f) Que es produeixi una extracció il·legal d'aigües en període de restriccions.

2.2.3.5. Article 328

Quan d'acord amb el que estableix l'article 31 *bis* del Codi penal una persona jurídica sigui responsable dels delictes que recull aquest capítol, se li han d'imposar les penes següents:

- a) Multa d'un a tres anys, o del doble al quàdruple del perjudici causat quan la quantitat resultant sigui més elevada, si el delicte comès per la persona física té prevista una pena de més de dos anys de privació de llibertat.
- b) Multa de sis mesos a dos anys, o del doble al triple del perjudici causat si la quantitat resultant és més elevada, en la resta dels casos.

Ateses les regles que estableix l'article 66 *bis*, els jutges i tribunals poden imposar així mateix les penes que recullen les lletres *b* a *g* de l'apartat 7 de l'article 33 del Codi penal.

2.2.3.6. Article 329

- 1. L'autoritat o funcionari públic que, sabent-ho, hagi emès informe favorable sobre la concessió de llicències manifestament il·legals que autoritzin el funcionament de les indústries o activitats contaminants a què es refereixen els articles anteriors, o que amb motiu de les seves inspeccions hagi silenciado la infracció de lleis o disposicions normatives de caràcter general que les regulin, o que hagi omès la realització d'inspeccions de caràcter obligatori, ha de ser castigat amb la pena que estableix l'article 404 d'aquest Codi i, a més, amb la de presó de sis mesos a tres anys i la de multa de vuit a vint-i-quatre mesos.
- 2. S'ha de castigar amb les mateixes penes l'autoritat o el funcionari públic que pel seu compte o com a membre d'un organisme col·legiat hagi resolt o votat a favor de la concessió sabent-ne la injustícia.

2.2.3.7. Article 330

El qui, en un espai natural protegit, danyi greument algun dels elements que hagin servit per qualificar-lo, incorre en la pena de presó d'un a quatre anys i multa de dotze a vint-i-quatre mesos.

2.2.3.8. Article 331

Els fets que preveu aquest capítol s'han de sancionar, si s'escau, amb la pena inferior en grau, en els casos respectius, quan s'hagin comès per imprudència greu.

2.2.4. Dels delictes relatius a la protecció de la flora, la fauna i els animals domèstics

2.2.4.1. Article 332

1. El qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, talli, tali, arrenqui, recol·lecti, adquireixi, posseeixi o destrueixi espècies protegides de flora silvestre, o trafiqui amb aquestes, les seves parts, derivats seus o amb els seus propàguls, llevat que la conducta afecti una quantitat insignificant d'exemplars i no tingui conseqüències rellevants per a l'estat de conservació de l'espècie, ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos, i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps de sis mesos a dos anys.

S'ha d'imposar la mateixa pena a qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, destrueixi o alteri greument el seu hàbitat.

2. La pena s'ha d'imposar en la meitat superior si es tracta d'espècies o subespècies catalogades en perill d'extinció.
3. Si els fets s'han comès per imprudència greu, s'ha d'imposar una pena de presó de tres mesos a un any o multa de quatre a vuit mesos, i inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps de tres mesos a dos anys.

Estepa d'arenal (Halimium halimifolium)

2.2.4.2. Article 333

El qui introdueixi o alliberi espècies de flora o fauna no autòctona, de manera que perjudiqui l'equilibri biològic, contravenint a les lleis o disposicions de caràcter general protectores de les espècies de flora o fauna, ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a la professió o ofici per un temps d'un a tres anys.

2.2.4.3. Article 334

1. S'ha de castigar amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a la professió o ofici i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per un temps de dos a quatre anys qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general:

- a) caci, pesqui, adquireixi, posseeixi o destrueixi espècies protegides de fauna silvestre;
- b) trafiqui amb aquestes espècies, les seves parts o derivats seus; o,
- c) dugui a terme activitats que n'impedeixin o en dificultin la reproducció o la migració.

S'ha d'imposar la mateixa pena a qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general, en destrueixi o n'alteri greument l'hàbitat.

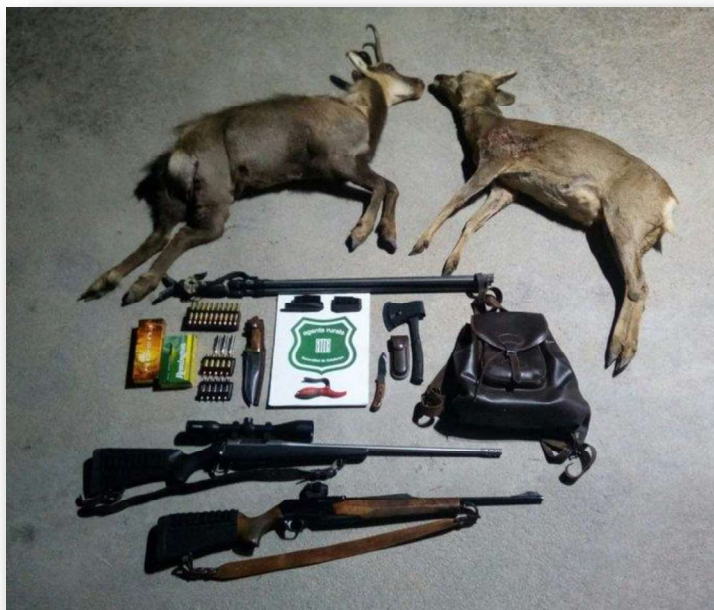
2. S'ha d'imposar la pena en la meitat superior si es tracta d'espècies o subespècies catalogades en perill d'extinció.
3. Si els fets s'han comès per imprudència greu, s'ha d'imposar una pena de presó de tres mesos a un any o multa de quatre a vuit mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a la professió o ofici i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per un temps de tres mesos a dos anys.

Àliga pescadora (Pandion haliaetus)

2.2.4.4. Article 335

1. El qui caci o pesqui espècies diferents a les indicades a l'article anterior, quan estigui expressament prohibit per les normes específiques sobre la seva caça o pesca, ha de ser castigat amb la pena de multa de vuit a dotze mesos i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per un temps de dos a cinc anys.

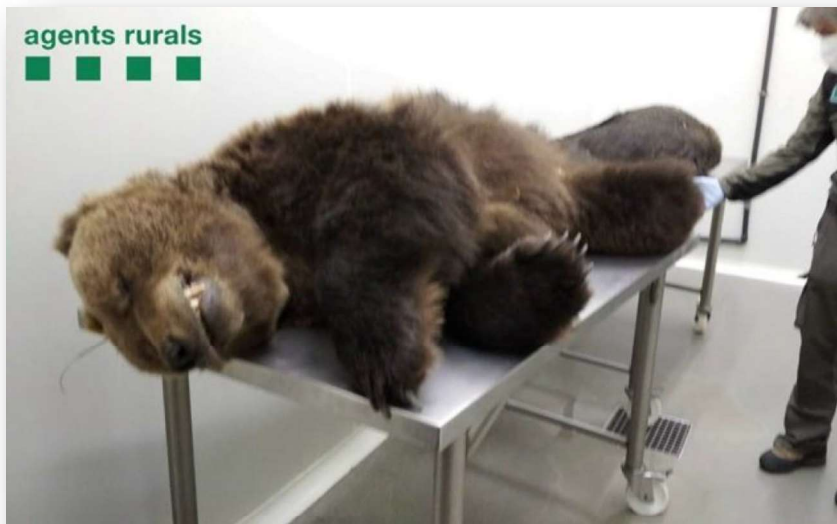

Comís relacionat amb caça furtiva d'un isard i un cabirol al Ripollès.

2. El qui caci o pesqui o dugui a terme activitats de recollida de marisc rellevants sobre espècies diferents a les indicades a l'article anterior en terrenys públics o privats aliens, sotmesos a un règim cinegètic especial, sense el degut permís del seu titular o sotmesos a concessió o autorització marisquera o aqüícola sense el degut títol administratiu habilitador, ha de ser castigat amb la pena de multa de quatre a vuit mesos i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar, pescar o dur a terme activitats de recollida de marisc per un temps d'un a tres anys, a més de les penes que li puguin correspondre, si s'escau, per la comissió del delictes que preveu l'apartat 1 d'aquest article.
3. Si les conductes anteriors produeixen danys greus al patrimoni cinegètic d'un terreny sotmès a un règim cinegètic especial o a la sostenibilitat dels recursos en zones de concessió o autorització marisquera o aqüícola, s'ha d'imposar la pena de presó de sis mesos a dos anys i inhabilitació especial per a l'exercici dels drets de caçar, pescar i dur a terme activitats de recollida de marisc per un temps de dos a cinc anys.
4. S'ha d'imposar la pena en la meitat superior quan les conductes que tipifica aquest article es duguin a terme en grup de tres o més persones o utilitzant arts o mitjans prohibits legalment o reglamentàriament.

2.2.4.5. Article 336

El qui, sense estar legalment autoritzat, utilitzi per a la caça o pesca verí, mitjans explosius o altres instruments o arts de similar eficàcia destructiva o no selectiva per a la fauna, ha de ser castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de vuit a vint-i-quatre mesos i, en qualsevol cas, la d'inhabilitació especial per a la professió o ofici i inhabilitació especial per a l'exercici del dret a caçar o pescar per un temps d'un a tres anys. Si el dany causat és de notòria importància, s'ha d'imposar la pena de presó abans esmentada en la meitat superior.

Assistència a la necròpsia veterinària de l'ós bru "Cachou".

2.2.4.6. Article 337

1. Ha de ser castigat amb la pena de tres mesos i un dia a un any de presó i inhabilitació especial d'un any i un dia a tres anys per a l'exercici de la professió, ofici o comerç que tingui relació amb els animals i per a la tinença d'animals, el qui per qualsevol mitjà o procediment maltracti injustificadament, i li causi lesions que li menyscabin greument la salut o el sotmeti a explotació sexual, a:
 - a) un animal domèstic o amansit,
 - b) un animal dels que habitualment estan domesticats,
 - c) un animal que temporalment o permanentment viu sota control humà, o
 - d) qualsevol animal que no visqui en estat salvatge.

Assistència a la necròpsia veterinària d'un gos mort a l'Anoia.

2. Les penes que preveu l'apartat anterior s'han d'imposar en la meitat superior quan es doni alguna de les circumstàncies següents:
 - a) S'han utilitzat armes, instruments, objectes, mitjans, mètodes o formes concretament perilloses per a la vida de l'animal.
 - b) Hi ha hagut acarnissament.
 - c) S'ha causat a l'animal la pèrdua o la inutilitat d'un sentit, òrgan o membre principal.
 - d) Els fets s'han executat en presència d'un menor d'edat.
3. Si s'ha causat la mort de l'animal s'ha d'imposar una pena de sis a divuit mesos de presó i inhabilitació especial de dos a quatre anys per a l'exercici de la professió, ofici o comerç que tingui relació amb els animals i per a la tinença d'animals.
4. Els qui, llevat dels supòsits a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest article, maltractin cruelment els animals domèstics o qualsevol altre en espectacles no autoritzats legalment, han de ser castigats amb una pena de multa d'un a sis mesos. Així mateix, el jutge pot imposar la pena d'inhabilitació especial de tres mesos a un any per a l'exercici de la professió, ofici o comerç que tingui relació amb els animals i per a la tinença d'animals.

2.2.4.7. Article 337 bis

El qui abandoni un animal dels que esmenta l'apartat 1 de l'article anterior en condicions en què pugui perillar la seva vida o integritat ha de ser castigat amb una pena de multa d'un a sis mesos. Així mateix, el jutge pot imposar la pena d'inhabilitació especial de tres mesos a un any per a l'exercici de la professió, ofici o comerç que tingui relació amb els animals i per a la tinença d'animals.

2.2.4.8. Disposicions comunes

- **Article 338**

Quan les conductes definides en aquest títol afectin algun espai natural protegit, s'han d'imposar les penes superiors en grau a les previstes respectivament.

- **Article 339**

Els jutges o tribunals han d'ordenar l'adopció, a càrrec de l'autor del fet, de les mesures necessàries encaminades a restaurar l'equilibri ecològic pertorbat, així com de qualsevol altra mesura cautelar necessària per a la protecció dels béns tutelats en aquest títol.

- **Article 340**

Si el culpable de qualsevol dels fets tipificats en aquest títol ha reparat voluntàriament el dany causat, els jutges i tribunals li han d'imposar la pena inferior en grau a les previstes respectivament.

2.2.5. Delictes d'incendis forestals

2.2.5.1. Article 351

Els qui provoquin un incendi que comporti perill per a la vida o la integritat física de les persones han de ser castigats amb la pena de presó de deu a vint anys. Els jutges o tribunals poden imposar la pena inferior en grau d'acord amb la menor entitat del perill causat i les altres circumstàncies del fet.

Quan no concorri aquest perill per a la vida o la integritat física de les persones, els fets es castiguen com a danys previstos en l'article 266 d'aquest Codi.

2.2.5.2. Article 352

Els qui incendiïn forests o masses forestals han de ser castigats amb les penes de presó d'un a cinc anys i multa de dotze a divuit mesos.

Si hi ha hagut perill per a la vida o integritat física de les persones, el fet ha de ser castigat de conformitat amb el que disposa l'article 351, i en tot cas s'ha d'imposar la pena de multa de dotze a vint-i-quatre mesos.

Investigació d'un incendi forestal.

2.2.5.3. Article 353

1. Els fets a què es refereix l'article anterior han de ser castigats amb una pena de presó de tres a sis anys i multa de divuit a vint-i-quatre mesos quan l'incendi assoleixi una gravetat especial, atesa la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:
 - 1a. Que afecti una superfície de considerable importància.
 - 2a. Que se'n derivin efectes erosius grans o greus en els sòls.
 - 3a. Que alteri significativament les condicions de vida animal o vegetal, o afecti algun espai natural protegit.
 - 4a. Que l'incendi afecti zones properes a nuclis de població o a llocs habitats.
 - 5a. Que l'incendi sigui provocat en un moment en què les condicions climatològiques o del terreny n'incrementin de manera rellevant el risc de propagació.
 - 6a. En tot cas, quan s'ocasioni un deteriorament o destrucció greu dels recursos afectats.
2. S'ha d'imposar la mateixa pena quan l'autor actuï per obtenir un benefici econòmic amb els efectes derivats de l'incendi.

2.2.5.4. Article 354

1. El qui cali foc a forests o masses forestals sense que arribi a propagar-se l'incendi ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any i multa de sis a dotze mesos.

2. La conducta que preveu l'apartat anterior queda exempta de pena si l'incendi no es propaga per l'acció voluntària i positiva de l'autor.

2.2.5.5. Article 355

En tots els casos que preveu aquesta secció, els jutges o tribunals poden decidir que la qualificació del sòl a les zones afectades per un incendi forestal no es pugui modificar en un termini de fins a trenta anys. Igualment poden decidir que es limitin o se suprimeixin els usos que es duen a terme a les zones afectades per l'incendi, així com la intervenció administrativa de la fusta cremada procedent de l'incendi.

2.2.5.6. Article 356

El qui incendiï zones de vegetació no forestals i perjudiqui greument el medi natural ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys i multa de sis a vint-i-quatre mesos.

2.2.5.7. Article 357

L'incendiari de béns propis ha de ser castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys si tenia el propòsit de defraudar o perjudicar tercers, ha causat defraudació o perjudici, hi havia perill de propagació a edificis, arbrat o plantacions alienes o ha perjudicat greument les condicions de la vida silvestre, els boscos o els espais naturals.

2.2.5.8. Article 358

El qui per imprudència greu provoqui algun dels delictes d'incendi que penen les seccions anteriors ha de ser castigat amb la pena inferior en grau a les previstes respectivament per a cada cas.

2.2.5.9. Article 358 bis

El que disposen els articles 338 a 340 també és aplicable als delictes que regula aquest capítol.

2.2.6. Normativa de referència

- Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del codi penal